

פֶּתַח רַבִּי שָׁמְעוֹן וְאָמַר, (במדבר כא טז) אֲזַי יִשְׂרָאֵל
 יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. (שמות טו א) אֲזַי
 יִשְׂרָאֵל מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. הָתָם
 תּוֹשְׁבֵי־חֶמְדָּא דְנוֹקְבָא. הָכָא תּוֹשְׁבֵי־חֶמְדָּא דְסָלִיק
 לְעֵלְמָא דְדְכוּרָא אִיהוּ.

הָכָא אִיהוּ רִזָּא, דְנוֹפָא וְרוּחָא מִתְחַבְרָאן בְּחֶדָא,
 גּוֹפָא בְּנוֹפָא, וְרוּחָא בְּרוּחָא. שִׁיר הַשִּׁירִים,
 אֶתְדַבְּקוּתָא דְנוֹפָא בְּנוֹפָא. יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ,
 אֶתְדַבְּקוּתָא דְרוּחָא בְּרוּחָא. וְכֹלָא אִיהוּ בְּרִזָּא
 דְרַחֲמֵי עֵילָאָה, לְמַחֲנֵי כּוֹלָא חַד, בְּיַחְוּדָא חֶדָא.
 וְרִזָּא דְיַחְוּדָא הָכָא. שִׁיר דָּא אִיהוּ יִשְׂרָאֵל,
 דְמִמְנָא בְּסִיְהָדוּתָא דְיַחְוּדָא. הַשִּׁירִים, ה' (דף
 ע"ב א') אֶלְהֵינוּ ה'. וְכּוֹלָא חַד, בְּיַחְוּדָא חַד.
 וְאוֹקִימְנָא יַחְוּדָא דָּא, וְהָכָא יַחְוּדָא דְעֵלְמִין כְּלָהוּ.
 אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה, רִזָּא דְאַחַד.

לשון הקודש

כָּאן הוא הפסד שגוף ורוח מתחברים
 יחד גוף בגוף, ורוח ברוח. שיר השירים
 (שיר א) - התדבקות של גוף בגוף. ישקני
 מנשיקות פיהו - התדבקות של רוח
 ברוח. והכל הוא בסוד האהבה העליונה,
 שיהיה הכל אחד, ביחוד אחד.
 וסוד היחוד כאן, שיר - זה הוא ישראל,
 שממנה בעדות של היחוד. השירים - ה'

התשפחת והתהלה זה אלהים בציון,
 כשנגנה בית המקדש, שהוא כנגד
 המקדש העליון, ואז לד ישראל נדר.

פֶּתַח רַבִּי שָׁמְעוֹן וְאָמַר, (במדבר כא) אֲזַי
 יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. (שמות טו)
 אֲזַי יִשְׂרָאֵל מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת. שָׁם תּוֹשְׁבֵי־חֶמְדָּא דְנוֹקְבָא, וְכָאן
 הַתּוֹשְׁבֵי־חֶמְדָּא לְעוֹלָם שְׁהוּא זְכָר.

וְדָא אִיהוּ דְאַצְטְרִיךְ שְׁלֵמָה מְלָכָא לְיִיחָדָא,
 בְּרָזָא דְרוּחַ קוּדְשָׁא. לְאַתְחַבְרָא כּוּלָּא
 בְּיִיחּוּדָא חָדָא, בְּרַעוּתָא, לְאַתְדַּבְקָא דָּא בְּדָא,
 לְמַחְוֵי כּוּלָּא חַד. דְּהָא שְׁלֵמָה אִיהוּ מְלָכָא דְשְׁלֵמָא
 כּוּלָּא דִילֵיהּ.

מֵאִי כּוּלָּא חָבָא, וְכִי סְנִיאִין שְׁלָמִין נִינְהוּ. אֶלָּא
 חַד שְׁלָמָא אִיהוּ, וְתֵרִין נִינְהוּ. חַד שְׁלָמָא
 אִיהוּ, דְּאִיהוּ שְׁלָמָה דְבֵיתָא, דְּבִנְיָיָה אֲשֶׁתְּמוּדַע
 דְּכוּרָא דְכַר. וְחַד שְׁלָמָא אַחְרָא, דְּאִיהוּ שְׁלָמָא
 דְּתֵרִין סְטֵרִין, חַד דְּעָאֵל בְּאַמְצַעִיתָא בְּאִינוּן תֵּרִין
 סְטֵרִין, וְעֵבִיד שְׁלָמָא בִּנְיָיָהוּ, אִיהוּ שְׁלוֹם אַחְרָא.

אַבְל שְׁלוֹם דְּדְכוּרָא אֲשֶׁתְּמוּדַע דְּכַר בְּנִינְיָה,
 אִיהוּ צְדִיק. דְּאַקְרִי (וְאַקְרִי) מְלָכָא עֵילָאָה

לשון הקודש

מה זה הכל שלו כאן, וכי רבים הם השלומות? אלא שלום אחד הוא, ושנים הם. שלום אחד הוא, שהוא שלום הבית, שבשבילו נודע הזכר וזכר. ואחד שלום אחר, שהוא השלום של שני צדדים. אחד שנגננס באמצע באותם שני הצדדים ועושה שלום ביניהם, הוא שלום אחר.

אבל השלום שהזכר נודע וזכר בשבילו

אלהינו הן. והכל אחד, ביחוד אחד. ובארנו את היחוד הזה, וכאן היחוד של כל העולמות. אשר לשלמה – הסוד של אחד.

וזוהו שצריך שלמה המלך ליחד, בסוד של רוח הקדש, לחבר הכל ביחוד אחד, ברצון, לדבק זה עם זה, להיות הכל אחד, שהרי שלמה הוא המלך שהשלום כלו שלו.

בְּגִינִיהַ, מִלֶּךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ. וּבְגִין כָּךְ, כָּל תּוֹשֵׁב־בְּתָא
 דְּשִׁיר הַשִּׁירִים, לְמִלְכָּא דְּשְׁלָמָא כּוּלָּא דִּילֵיהּ, וַיִּיחַוּדָא
 דְּקָא מְתִיחַד כּוּלָּא, בְּאַתֵּר דָּא אִיהוּ. בְּגִין דְּאִיהוּ
 נָטִיל כָּל תִּיאֻבְתָּא דְּכָל שְׁיִיפִין, וְכָל עֵינֻוּגִין, וְכָל
 בְּיֻסּוּפִין עֵילָאִין, וְכִנְיֵשׁ כּוּלָּא לְגִינֵיהּ.

וְעַל דָּא אִיקְרִי אִיהוּ אַחַד, שְׁלֵמָה מִלְכָּא בְּרֻזָּא
 דְּרוּחַ קוּדְשָׁא. כִּד שָׂרָא עָלֵיהּ הָהוּא רוּחַ
 קוּדְשָׁא, בְּעָא לְחַבְרָא כּוּלָּהּ בְּרַעוּתָא שְׁלִים כְּדָקָא
 יָאוּת, וְלִיִּיחַדָּא כּוּלָּא בְּחַבִּיבּוֹ בְּרַעוּתָא, לְמַחְוֵי חַד
 עֵילָא וְתַתָּא. וְעַל דָּא אָמַר קָרָא, (זכריה יד טו) יְהִיָּה ה'
 אַחַד וְשֵׁמוֹ אַחַד.

יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו'. כְּתִיב (יחזקאל טו א) וַאֲרָא
 הַחַיּוֹת וְהַיְהִנָּה אוֹפֵן אַחַד בְּאַרְצָא אֲצֵל
 הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו. הַאי קָרָא בְּקִיטוּרָא דְּרַבִּי

לשון הקודש

בסוד של רוח הקדש. כששורה עליו
 אותה רוח הקדש, רצה לחבר הכל
 ברצון שלם פראוי וליחד הכל בחביבות
 ברצון, להיות אחד למעלה ולמטה. ועל
 זה אמר הכתוב (זכריה יד) יהיה ה' אחד
 ושמו אחד.

יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו' (שיר א). כְּתוּב
 וַאֲרָא הַחַיּוֹת וְהַיְהִנָּה אוֹפֵן אַחַד
 בְּאַרְצָא אֲצֵל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו.

הוא הצדיק. שנקרא (נקרא) המלך העליון
 בשבילו, מלך שהשלום שלו. ומשום כך,
 כל התשבחת של שיר השירים, למלך
 שהשלום כלו שלו, והיחוד שהכל
 מתיחד הוא במקום הנה, משום שהוא
 נוטל כל תשוקת כל האיברים וכל
 הענוגים וכל הכסופים העליונים, ומכנס
 הכל לתוכו.

ועל זה הוא נקרא אחד, שלמה המלך

אַלְעֹזֶר אֶתְמַר. וְאֶרְאֵה הַחַיּוֹת, רְזָא דְיִשְׂרָאֵל סָבָא,
קַפְטִירָא בְגַלְיָפוּי בְיַמִּינָא וּבִשְׂמָאלָא.

תַּלְתַּת רְשִׁימִין קְטוּרִין דָּא עִם דָּא, דְרוּם מְזַרְחָא
וְצַפּוֹן, יְהוּ, אִפִּין סְתִימִין, לָא שְׁלִיט עֵינָא
לְמַחְמִי, וְהָבָא אָמַר וְאֶרְאֵא.

אַלְא, הִזְה מְסַתְּבַל מִגּוֹ נְהוּרָא דְלָא נְהָרָא, כְּמֵאן
דְּחָמִי בַּעֲשָׂשִׁיתָא, גּוֹ עֵינִין סְתִימִין, כִּד
מְנַצֵּץ גּוֹ הַהוּא עֲשָׂשִׁיתָא. לְהִיט לְהִיטוּ לְפּוּם
שַׁעְתָּא, וְלָא קָאִים בְּקִיּוּמָא.

מִתְגַּלְגְּלִין נְצַצִין לְפּוּם הַאי שַׁעְתָּא, וְעָאֵל נְצִיצוּ
דָּא בְּדָא. חַד סְלִיק וְנַחִית, וְאַתְתַּקַּף
בְּסִטְרָא דְרוּם, בְּרְזָא דְאֵת יו"ד. אֶתְתַּקַּף וְעָאֵל
בְּסִטְרָא דְצַפּוֹן, וּמִתְגַּלְגֵּל בְּקוּטְרוֹי, וְעָאֵל וְסְלִיק
בְּרְזָא דְאֵת ט', וְאַתְגַּנִּיז. הִדָּא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית א

לשון הקודש

מאיר כמו מי שרואה בעששית בתוך
העינים הנסתרים, כשמןצנצים בתוך
אותה העששית. לזהט להט לפי שעה,
ולא עומד בקיום.

מתגלגלים נוצצים לפי השעה הזו,
ונכנס הניצוץ זה בזה. אחד עולה ויורד,
ומתחזק בצד הדרום, בסוד של האות
יו"ד. מתחזק ונכנס בצד הצפון ומתגלגל

הפסוק הזה נאמר בקשר של רבי
אלעזר. וארא החיות - הסוד של ישראל
סבא, החבל בחקיקותיו בימין ובשמאל.
שלשה רשומים קשורים זה עם זה -
דרום מזרח וצפון, יהו, פנים נסתרים,
לא שולטת העין לראות, וכאן אומר
וארא?
אלא היה מסתכל מתוך האור שלא

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. דְּנָצִיץ וְלֵהִיט
בְּגִלְפִין בָּאת ט', וּגְנִיז לִיה.

רָזָא דָּאת דָּא סְתִימָא בְּסִתִּימוּ, נָפִיק מִיַּיָּה פֶּל
נְצִיצוֹת וְזִהְרָא, דְּנָהִיר וְנָצִיץ. זַכָּא אִיהוּ
מֵאן דְּחָמֵי לָהּ בְּחִלְמִיה, דָּא אַכְסֵדְרָה דְּמִינָה נְצִיץ
נְצִיץ, פְּשִׁיט וְכִנִּישׁ.

וְחֵד סָלִיק וְנָחִית, וְאֶת־תַּקַּף בְּסִטְר מְזֻרָה, פְּרֻזָּא
דָּאת ט' וְאֶת יו"ד. אֶת־פְּשִׁיט מְתֵרִין
סְטֵרִין, וּמְתַגְלַגְלָא בְּאַרְבַּע, תֵּרִין לְעִילָא, פִּירוּתָא
דְּאַבָּא וְאַימָא. וְאִית תֵּרִין מְתֵרִין סִטְרִין, מְסִטְר
דְּרוּם וְצָפוֹן, מְתִישְׁבָּא בְּכוּלָּהוּ. וְאִיהוּ רְתִיבָא
עִילָאָה, בְּאַרְבַּע סְטֵרִין. (יחזקאל א טו) אֹפֶן אַחַד
בְּאַרְצֵן אֶעֱלֵ תַחֲיוֹת, דָּא אִיהוּ רְתִיבָא תַתָּאָה,
כְּלִילָא בְּאַרְבַּע סְטֵרִין.

לשון הקודש

וְאַחַד עוֹלָה וְיוֹרֵד, וּמְתַחַזֵּק בְּצַד מְזֻרָה,
בְּסוּד הָאוֹת ט' וְהָאוֹת יו"ד. מְתַפְּשֵׁט
מִשְׁנֵי צְדָדִים, וּמְתַגְלַגְלָא בְּאַרְבַּעָה, שְׁנַיִם
לְמַעְלָה, כְּמוֹ הִירְשָׁה שֶׁל אָב וְאִם. וַיֵּשׁ
שְׁנַיִם מִשְׁנֵי צְדָדִים, מִצַּד דְּרוּם וְצָפוֹן,
מְתִישְׁבֵי בְּכֻלָּם. וְהוּא הַמְרַבֵּב הָעֲלִיוֹנָה,
בְּאַרְבַּעָה צְדָדִים. אֹפֶן אַחַד בְּאַרְצֵן אֶעֱלֵ
הַחַיּוֹת - זוֹהִי הַמְרַבֵּב הָעֲלִיוֹנָה,
הַכְּלוּלָה בְּאַרְבַּעָה צְדָדִים.

בְּקִשְׁרֵיו, וּנְכַנְס וְעוֹלָה בְּסוּד שֶׁל הָאוֹת
ט', וּגְנִיז. זֶהוּ שְׁבִתוּב (בראשית א) וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב, שְׁנֹצֵץ וְלוֹהֵט
בְּחֻקֵּי בָאוֹת ט', וּגְנִיז אוֹתוֹ.

הַסּוּד שֶׁל הָאוֹת הַזֶּה נִסְתַּר בְּסִטְר, יוֹצֵא
מִמֶּנּוּ כָּל הַנִּיצוֹץ וְהַזֶּהר שֶׁמֵאִיר וְנֹצֵץ.
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂרוּאָה אוֹתָהּ בְּחִלּוּמוֹ, זֶה
הָאַכְסֵדְרָה שֶׁמִּמֶּנָּה נּוֹצְעִים הַנִּיצוֹצוֹת,
מְתַפְּשֵׁט וּמְתַכְנֵס.

רְתִיבָא עֵילָאָה, דְּאִיהוּ רָזָא דְאַרְבַּע סְטָרִין,
פְּשִׁיט נְהִירוֹ מִתְלַת סְטָרִין, תַּד דִּילִיָּה
דְּאִתְחַבְּרוּ בֵּיהּ יְרוּתָא דְאַפָּא וְאִיפָּא, דְּהוּוּ תִרִין,
וּמִתְחַבְּרוּן לְתַד. וְתִרִין מִתִּרִין סְטָרִין.

פְּשִׁיט נְהִירוֹ דְּמִזְרַח, הָאִי רְתִיבָא תַתְּאָה גְּלִיפִין
תַּד, לְגַבֵּי דְהֵהוּא נְהִירוֹ, וּמְקַבְּלָא לִיָּה,
וְאִתְנַהֵיר מִיָּנִיָּה. וְכַד אִתְנַהֵיר תַּהוּא פִּין מִתְּהוּא
נְהִירוֹ, בְּדִין תַּהוּא פִּין אִיקְרִי אַדְנִי. וְאִיהוּ שְׁלִיט
וְרַבּוֹן בְּשִׁלְטָנוֹ דְּנְהִירוֹ רַב. וְתַהוּא פִּין בִּינּוֹן דְּמְקַבְּל
תַּהוּא נְהִירוֹ, אִתְעַבֵּיד לִיָּה (בְּהִיבְלִיָּה) הִיבְלָא, וְגַנְיָו לִיָּה
בְּגִיָּה, וּבְגִיָּה אִתְעַבֵּיד אַדּוֹן רַבּוֹן וְשְׁלִיט.

פְּשִׁיט זְהִירוֹ דְּדְרוֹם, הָאִי רְתִיבָא תַתְּאָה גְּלִי פִּין
תַּד לְגַבֵּי דְהֵהוּא נְהִירוֹ, וּמְקַבְּלָה לִיָּה
וְאִתְנַהֵיר מִיָּנִיָּה. וְכַד אִתְנַהֵיר תַּהוּא פִּין מִתְּהוּא

לשון הקודש

וּבְשִׁמְאִיר אוֹתוֹ הִפֵּן מֵאוֹתוֹ הָאוּר, אִזִּי
אוֹתוֹ הִפֵּן נִקְרָא אַדְנִי. וְהוּא שׁוֹלֵט וְרַבּוֹן
בְּשִׁלְטוֹן שֶׁל אוֹר גְּדוֹל. וְאוֹתוֹ הִפֵּן, בִּינּוֹן
שְׁמַקְבֵּל אוֹתוֹ הָאוּר, נַעֲשֶׂה לוֹ (בְּהִיבְלוֹ)
הִיבֵל, וְגַנְיָו אוֹתוֹ בְּתוֹכוֹ, וּבְשִׁבִילוֹ נַעֲשֶׂה
אַדּוֹן רַבּוֹן וְשְׁלִיט.

מִתְּפַשֵּׁט זֶהר הַדְּרוֹם, הַמְּרַכְבָּה
הַתְּחַתּוּנָה הַזֹּאת מְגַלָּה פִּין אַחַד לְאוֹתוֹ

הַמְּרַכְבָּה הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא הַסּוּד שֶׁל
אַרְבַּעַת אַדְרִים, פּוֹשְׁטַת אוֹר מְשֻׁלָּשָׁה
אַדְרִים. אַחַד שֶׁלוֹ שֶׁהַתְּחַבְּרוֹ בּוֹ יִרְשֵׁת
הָאֵב וְהָאֵם, שֶׁהֵיוּ שְׁנַיִם וּמִתְחַבְּרִים
לְאַחַד, וְשְׁנַיִם מִשְׁנֵי אַדְרִים.

מִתְּפַשֵּׁט אוֹר הַמְּזֻרָח, הַמְּרַכְבָּה
הַתְּחַתּוּנָה הַזֹּאת מְגַלָּה פִּין אַחַד לְאוֹתוֹ
הָאוּר, וּמְקַבְּלָת אוֹתוֹ, וּמֵאִירָה מִמֶּנּוּ.

נְהִירוּ, כִּדִּין הִיא פֶּן אֶקְרִי אֵל. וְאִיהוּ שְׁלִיט
 לְאוֹטָבָא לְעֵלְמָא בְּרַחְמִי. וְלִמְיָהּ מְזוֹנָא לְכָל חַד
 וְחַד כְּדָקָא יָאוֹת.

פְּשִׁיט נְהִירוּ דְצָפוֹן, הֵאִי רְתִיבָא תַתָּאָה גַלִּי פֶּן
 חַד לְגַבֵּי דְהַחֹא נְהִירוּ, וּמְקַבְּלָא לִיהָ,
 וְאַנְהִיר מְנִיָּה. וְכַד הִיא פֶּן אֶתְנַהִיר מְנִיָּה, כִּדִּין
 הִיא פֶּן אֶיקְרִי אֱלֹהִים. וְאִיהוּ שְׁלִיט, רַבּוֹן, לְמִידִן
 עֵלְמָא כְּדִינָא, וְלִמְיָהּ דִּינָא לְכָל מָאן דְּאֶעֱטְרִידָהּ,
 וְלֵאֲתַנְהֵגָא כּוֹלָא כְּדִינָא.

עַד הָכָא, אַנְפִּין עֵילָאִין וְאַנְפִּין תַּתָּאִין, כְּרֹזָא
 דְּתַלְתָּ בְּתַלְתָּ מִתְחַבְּרָאן, וְאַתְכַּלִּילוּ אֵלִין
 כְּבִאֵלִין. פֶּן חַד דְּאֶשְׁתָּאֵר מִרְתִּיבָא תַתָּאָה, כּוֹלָא
 שְׂאֵלִין עֲלֵיהּ אוֹפֵן, אֵן אִיהוּ פֶּן חַד דְּאֶשְׁתָּאֵר.

לשון הקודש

נִקְרָא אֱלֹהִים. וְהוּא שְׁלִיט, רַבּוֹן, לְדוֹן
 אֵת הָעוֹלָם כְּדִין, וְלַתַּת דִּין לְכָל מִי
 שְׁצָרִידָהּ, וְלִהְנַהִיג הַכֹּל כְּדִין.
 עַד כָּאן פְּנִים עֲלִיוֹנִים וּפְנִים תַּחְתּוֹנִים,
 בְּסוֹד שֶׁל שְׁלֹשׁ בְּשָׁלֹשׁ מִתְחַבְּרִים, וְאֵלוּ
 כְּבִאֵלוּ נִכְלָלִים. פֶּן אֶחָד שְׁנֵשְׂאֵר
 מִהַמְּרַבְּבָה הַתַּחְתּוֹנָה, כֹּלָם שׂוֹאֵלִים עֲלֵיו
 אוֹפֵן, אִיָּהּ הוּא הַפֶּן הָאֶחָד שְׁנֵשְׂאֵר?

הָאוֹר, וּמְקַבְּלָת אוֹתוֹ וּמְאִירָהּ מִמֶּנּוּ.
 וּכְשֵׁאוֹתוֹ הַפֶּן מְאִיר מִהָאוֹר הַהוּא, אִז
 אוֹתוֹ הַפֶּן נִקְרָא אֵל, וְהוּא שׁוֹלֵט לְהִיטִיב
 לְעוֹלָם בְּרַחְמִים, וְלַתַּת מְזוֹנּוֹת לְכָל אֶחָד
 וְאֶחָד כְּרֹאזִי.

מִתְפַּשֵּׁט אוֹר הַצָּפוֹן, הַמְּרַבְּבָה
 הַתַּחְתּוֹנָה הַזֹּאת מְנַלָּה פֶּן אֶחָד לְאוֹתוֹ
 הָאוֹר, וּמְקַבְּלָת אוֹתוֹ וּמְאִירָהּ מִמֶּנּוּ.
 וּכְשֵׁאוֹתוֹ הַפֶּן מְאִיר מִמֶּנּוּ, אִז אוֹתוֹ הַפֶּן

הָדָר וַאֲמַר בְּאֵן אֶתֶר הוּא, בְּאַרְיָן. בְּגִין דְּלֹא
 יִשְׁתַּאֲרוּן תַּתְּאִין בְּלֹא אֲשַׁנְחוּתָא אֲפִילוּ
 רַגְעָא חֲדָא. הֵהוּא פֶּן, כִּד אֶתְכַלִּילוּ כּוּלְהוּ תְּלַתָּא
 אֲחֵרְגִין, הֵאֵי פֶּן נָטִיל מְכוּלְהוּ, וְאֶתְכַלִּילוּ בְּכֻלְהוּ,
 וְאִיהוּ בְּלַחֲדוּי בְּכֻלְהוּ, בְּגִין לְאֲשַׁנְחָא בְּטִיבוּ עַל כָּל
 בְּנֵי עַלְמָא.

וְהֵאֵי פֶּן מִשְׁבַּח תְּדִיר, וְאֶתְעַרְת אֶתְעָרוּ לְגַבֵּי
 אֵינוֹן דְּלַעִילָא דַּעֲלָה. וְאֵינוֹן דְּלַעִילָא
 דַּעֲלָה, מִתְעָרִי לְגַבֵּי אֵינוֹן עֵילָאִין דְּלַעִילָא. וְאֵינוֹן
 עֵילָאִין דְּלַעִילָא, מִתְעָרִין לְגַבֵּי עֵילָא, וְאֶתְקַשְׁרִי דָּא
 בְּדָא עַד אֵין סוּף.

וְהֵאֵי כִּד אֶתְעַר בְּאֶתְעָרוּ דְּאֵינוֹן פְּנִים, בְּאֵינוֹן
 נְשִׁיקִין עֵילָאִין, לְמַהוּי דְּבִיקֵי בְּרֹזָא עֵילָאָה,
 וְלֹאֲשַׁלְמָא וְלַמִּיזֵן כָּל עַלְמִין, לְמַהוּי כָּל עַלְמִין

 לשון הקודש

ואותם שלמעלה מעליו מעוררים אל
 אותם העליונים שלמעלה. ואותם
 העליונים שלמעלה מעוררים אל מעלה,
 ונקשרים זה עם זה עד אין סוף.

ובשונה מתעורר בהתעוררות של אותם
 הפנים, באותן נשיקות העליונות, להיות
 דבוקים בסוד עליון, ולהשלים ולזון את
 כל העולמות, שכל העולמות יהיו

חזר ואמר, באיזה מקום הוא? בארץ.
 כדי שלא ישארו התחתונים בלי השגחה
 אפלו רגע אחד. אותו הפן, בשגבולו כל
 שלשת האחרים, הפן הזה נוטל מכלם,
 ונכללים בכלם, והוא לבדו בכלם, כדי
 להשגיח בשוב על כל בני העולם.

והפן הזה משבח תמיד, ומעורר
 התעוררות אל אותם שלמעלה מעליו.

בוֹלְהוּ בְּחֶדְוָא. כְּמָא דְאַתְּ אָמַר, יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת
פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דְּדִידְךָ מִיָּוִן.

יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ. עַל פּוֹמָא דְאַלְיָהוּ
אֲתַגְזֵר. כְּתִיב (בראשית ד א) וְהָאָדָם יָדַע אֶת
חֲוָה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן וְגו'. וְהָאָדָם, דָּא
אָדָם קְדָמָא, טַפְסִירָא (טסירא), בְּגִלְפוּי דְקִיקוֹן
עֵילָאִין. יָדַע, מַה דְלֹא אִשְׁתְּמוּדַע בָּהּ מִקְדַּמַּת דְיָנָא.
יָדַע לְמַחְוֵי אַנְפִּין בְּאַנְפִּין. כִּד אֲסַתְכְּלוֹן אַנְפִּין בְּאַנְפִּין
לְשִׁימוּשָׁא, כְּדִין כְּתִיב יָדַע. יָדַע לְאַשְׁקָאָה לָהּ,
לְמִזְרַע בָּהּ זֶרַע, לְמַעַבְדַּ תּוֹלְדִין. הָאִי לְטַב,
בְּאַתְעָרוּ דְאַשְׁנַחוּתָא לְתַתָּא.

מִדְאַתָּא נְחָשׁ עַל חֲוָה, (דף ע"א) אֲטִיל בָּהּ
זוֹהֶמָא, וְכִין מִהֲהוּא זוֹהֶמָא נְפִיק. וְאִי
תִימָא אִידָךְ נְפִיק מִתַּפְּן, וְהָא כְּתִיב וְהָאָדָם יָדַע אֶת

לשון הקודש

להיות פנים בפנים. כְּשִׁמְסַתְכְּלוֹם פְּנִים
בְּפְנִים לְשִׁמוּשׁ, אִז כְּתוּב יָדַע. יָדַע
לְהַשְׁקוּתָהּ, לְזַרַע בָּהּ זֶרַע, לַעֲשׂוֹת
תּוֹלְדוֹת. זֶה לְטוֹב, בְּהַתְעוֹרְרוֹת שֶׁל
הַהֲשָׁנָה לְמַטָּה.

משפּא נחש על חוה, הטיל בה זְהֶמָא,
וְכִין יֵצֵא מֵאוֹתָהּ זְהֶמָא. וְאִם תֹּאמַר אִידָךְ
יֵצֵא מִשָּׁם, וְהָרִי כְּתוּב וְהָאָדָם יָדַע אֶת

בְּשִׁמְחָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאמַר, יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת
פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דְּדִידְךָ מִיָּוִן.

יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ – עַל פִּיו שֶׁל
אַלְיָהוּ נְגַזֵּר. כְּתוּב (בראשית ד) וְהָאָדָם יָדַע
אֶת חֲוָה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן וְגו'.
וְהָאָדָם – זֶה אָדָם הָרִאשׁוֹן, הַשֶּׁר הַמְּמַנֶּה
(דְפוּס), בְּחִקְיוֹתָיו הַדְּקִים הָעֵלְיוֹנִים. יָדַע
מַה שֶׁלֹּא הִפִּיר בָּהּ מִקְדָּם לְכֵן. יָדַע

תָּהָה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת קִינוֹ, דְּמִשְׁמַע דְּמֵאָדָם
תָּהָה, וְלֹא מִסְטָרָא אַחְרָא, וְאַתְּ אֹמְרַת דְּאַטִּיל נַחֲשׁ
בָּהּ זִוְהָמָא וְנִפְיָא מִיַּעֲיָה קִינוֹ.

אַלְא, וְדַאי תְּהוּא נַחֲשׁ אַטִּיל בָּהּ זִוְהָמָא,
וּמִתְהוּא זִוְהָמָא אִישָׁאִיב בָּהּ תְּהוּא רוּחַ
בִּישָׂא, וְתְהוּא תְּהוּא מְכַשְׁכְּשָׂא בְּמַעְהָא, וְלֹא תְּהוּא
לִיָּה גּוּפָא לְאַתְּכַלְלָא בֵּיהּ, וְלִמְיַפְּק לְעֵלְמָא. וְכִיּוֹן
דְּאַתָּא אָדָם, בְּאַתְעָרוּ דְתְהוּא זִוְהָמָא, וְאַתְחַפְּר
בְּאַתְתִּיָּה, עֵבֶד לִיָּה גּוּפָא לְתְהוּא רוּחָא בִּישָׂא דְתְהוּא
בְּמַעְהָא, וְאַתְכַּלִּיל בְּגִיּוּיָהּ, וְנִפְּק לְעֵלְמָא בְּדִיוֹקְנָא
מִעִילָא וְתַתָּא.

וְתָהָה אֲשַׁנְחַת בְּהַאי, וְאַמְרַת קְנִינִי אִישׁ אֶת ה'.
עַם ה'. וּבְגִין כְּךָ, כָּל עוֹבְדוֹי דְקִינוֹ, תְּהוּ
מִתְהוּא סְטָרָא אַחְרָא בִּישָׂא. וְכֹד אִיְתִי קוֹרְבִינִיָּה,

לשון הקודש

וּכִיּוֹן שָׂבָא אָדָם, בְּהַתְעוֹרְרוֹת שֶׁל אוֹתָהּ
זְהָמָה, וְהַתְחַפְּר עִם אִשְׁתּוֹ, עֲשֵׂה גּוּף אֵל
אוֹתָהּ הַרוּחַ הָרַעָה שֶׁהִיָּתָה בְּמַעֲיָהּ,
וְנִכְלַל בְּתוֹכּוֹ, וְיִצָּא לְעוֹלָם בְּדִיוֹקְנֵי
מִמַּעְלָה וּמִמַּטָּה.

וְתָהָה הַשְּׁנִינְיָה בְּנִיָּה, וְאַמְרָה קְנִינִי אִישׁ
אֶת ה', עַם ה'. וּמִשׁוּם כְּךָ, כָּל מַעֲשֵׂי קִינוֹ
הֵיוּ מֵאוֹתוֹ הַצַּד הָרַע הָאַחֵר. וּכְשֶׁהִבִּיא

תְּהוּא אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת קִינוֹ? שְׁמִשְׁמַע
שֶׁהִיָּה מֵאָדָם, וְלֹא מֵצַד הָאַחֵר, וְאַתָּה
אֹמְרַת שֶׁהַנַּחֲשׁ הַטִּיל בְּתָהָה זְהָמָה וְיִצָּא
מִמֶּנּוּ קִינוֹ?

אַלְא וְדַאי שְׁאוֹתוֹ נַחֲשׁ הַטִּיל בָּהּ זְהָמָה,
וּמֵאוֹתָהּ זְהָמָה נִשְׂאֵב בָּהּ אוֹתָהּ רוּחַ
רָעָה, וְהוּא הִיָּה מְכַשְׁכְּשָׂא בְּמַעֲיָהּ, וְלֹא
הִיָּה לוֹ גּוּף לְהַכְּלִיל בָּהּ וְלִיצֵאת לְעוֹלָם.

מֵהָהוּא סֶטְרָא בִּישָׁא אֵייתִי לִיהּ. הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב, (שם ד ג) וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים, וְלֹא כְּתִיב וַיְהִי
 מִקֵּץ יָמִין.

וְתוֹסֵף לְלָדַת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל (שם פסוק ב).
 דְּנִדְאֵי תְּהוּא רִוּחַא בִּישָׁא אֶתְתַּקַּף
 וְאֶתְגַּבַּר בְּעוֹבְדָא דְקוֹן, וְאֶתְבַּר חֵילָא וְתוֹקְפָא
 בְּהֶבֶל, וְלֹא תְּהוּ לְגַבִּיהַּ פְּלוֹם. עַד הָכָא תְּהוּ
 בְּסֶטְרָא דְזוּהֶמָּא כּוּלָּא.

כִּיּוֹן דְּאֶתָּא לְבַתֵּר וְאֶתִּילִיד שֵׁת, אֶתְבַּסֵּם עֲלֵמָּא,
 בְּצַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי דְהוּוּ לְבַתֵּר בְּעֲלֵמָּא. שֵׁת:
 דָּא אִיהוּ סִיּוּמָּא דְאַלְפָּא בִּיתָא. וְאַף עַל גַּב
 דְּאֶתְבַּסֵּם, לָא אַעֲדִיאוּ עֲקִימוּ בִּישָׁא מֵעֲלֵמָּא, אֶלָּא
 אֶתְכַפֵּיָא מִקַּמֵּי סֶטְרָא דְמַהֲיִמְנוּתָא, סִיּוּמָּא דְאַתְוּוֹן.
 דְּהָא עַד הָכָא אֶתְבַּרֵּי עֲלֵמָּא בְּאַתְוּוֹן דְּאוּרִייתָא,
 וְלֹא אֶשְׁתַּלִּימוּ אֶתְוּוֹן, עַד דְּאֶתִּילִיד שֵׁת.

לשון הקודש

כִּיּוֹן שָׂבָא לְאַחַר כֶּף וְנוֹלַד שֵׁת, תְּבַסֵּם
 הָעוֹלָם בְּצַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי שְׂהִיו אַחַר כֶּף
 בְּעוֹלָם. שֵׁת, זְהוּ סִיּוּם שֵׁל אֶלְפָּא בִּיתָא.
 וְאַף עַל גַּב שְׂהֵתְבַסֵּם, לֹא הִסִּירוּ
 הָעִקְלָתוֹן הָרַע מִן הָעוֹלָם, אֶלָּא נִכְנַע
 מִלְּפָנֵי צַד הָאֲמוּנָה, הַסִּיּוּם שֵׁל הָאוֹתִיּוֹת.
 שְׂחִרֵי עַד כָּאן נִבְרָא הָעוֹלָם בְּאוֹתִיּוֹת
 הַתּוֹרָה, וְלֹא נִשְׁלַמוּ הָאוֹתִיּוֹת עַד שֶׁנוֹלַד

כֶּרְבֵנוּ, מֵאוֹתוֹ עַד הָרַע הִבִּיא אוֹתוֹ. זְהוּ
 שְׂכֵתוֹב (שם) וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים, וְלֹא כְּתוֹב
 וַיְהִי מִקֵּץ יָמִין.

וְתוֹסֵף לְלָדַת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל (שם).
 שְׂוִדְאֵי אוֹתָהּ רִוּחַ רָעָה תְּתַחַזְקָה
 וְהִתְגַּבְּרָה בְּמַעֲשֵׂה שֵׁל קוֹן, וְנִשְׁבַּר הַכַּחַ
 וְהִתְקַף שֵׁל הֶבֶל, וְלֹא הָיָה אֵלָיו פְּלוֹם.
 עַד כָּאן הָיָה בְּצַד שֵׁל כָּל הַזְּהֻמָּה.

בֵּינוֹן דְּאֵתִי לֵיד שֵׁת, אֲשֶׁת־לִימוֹ כָּל עוֹבְדֵי־ן דְּלַעִילָא
 וְתַתָּא, בְּרִזָּא דְּאֵתְנוֹן. בְּדִין אֵתְבַסֵּם עֲלֵמָא,
 דְּאֲשֶׁת־לִים תִּיקוֹנֵי. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, שְׂאֵרֵי עֲלֵמָא
 לְאֵתְנַהֲגָא כְּפּוּם מִיִּשְׂר אֹרְחֵי.

שִׁירוֹתָא דְּקָא שְׂאֵרֵי, מֵאֵינֹן אֵתְנוֹן דְּאֲשֶׁתְּבָקוּ
 בְּקַדְמֵיתָא. אָדָם, שְׂאֵרֵי בְּאֵלֶּף, וְסִיִּים
 בְּמִ"ם. וְלִבְתָּר דְּסִיִּים אֲלֵפָא בִּיתָא בְּשֵׁת, אֵתְהִדְרוּ
 אֵתְנוֹן אֵנוּ"ש, אֵלֶּף בְּמִלְקַדְמִין, נ' דְּאֵיהוּ בְּתַר מ'
 דְּאֲשֶׁתְּבִיק מֵאָדָם. ש', שִׁירוֹתָא דְּאֵתְנוֹן דְּשֵׁת.
 נְטִיל אֵתְנוֹן מֵהֵאֵי וּמֵהֵאֵי. ו' דְּיוֹקְנָא דְּאָדָם,
 לְאֵתְחַזָּאָה, דְּהָא מִשֵׁת אֵתְיַחְסוּ דְּרִין בְּעֲלֵמָא
 בְּאֹרַח מִיִּשְׂר, כְּדָקָא יָאוּת.

וּבְרִזָּא דְּאֵתְנוֹן אֵתְבַנֵּי כּוּלָּא. וְאֵזְלוּ תְּלָתִין
 וְתַרִּין אֲלֵפָא בִּיתוֹת, עַד דְּקִיִּמוּ יִשְׂרָאֵל

לשון הקודש

בְּשֵׁת, הִחְזִרוּ אוֹתִיּוֹת אֵנוּ"ש, אֵלֶּף
 כְּבִתְחִלָּה, נ' שֶׁהִיא אַחַר מ' שְׁנֵשְׂאָרָה
 מֵאָדָם. ש' הִרְאֵשִׁית שֶׁל אוֹתִיּוֹת שֵׁת.
 נְטִיל אוֹתִיּוֹת זֶה וּמִזֶּה. ו' דְּיוֹקֵן שֶׁל אָדָם,
 לְהִרְאוֹת שְׁהָרֵי מִשֵׁת הִתְיַחְסוּ הַדּוֹרוֹת
 בְּעוֹלָם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָה כְּרָאוּי.
 וּבְסוּד הָאוֹתִיּוֹת הַכֹּל נִבְנָה. וְהִלְכוּ
 שְׁלִשִׁים וּשְׁתַּיִם אֲלֵפָא בִּיתוֹת, עַד

שֵׁת. בֵּינוֹן שְׁנוּלַד שֵׁת, נִשְׁלְמוּ כָּל
 הַמַּעֲשִׂים שְׁלֵמֵעֵלָה וְלִמְטָה בְּסוּד
 הָאוֹתִיּוֹת. אִזּו הִתְבַּסֵּם הָעוֹלָם, שֶׁהִשְׁתַּלְמוּ
 תִּיקוֹנֵי. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה הִתְחִיל הָעוֹלָם
 לְהִתְנַהֵג כְּפִי יִשְׂר דְּרַבִּינֵי.
 תִּרְאֵשִׁית שֶׁהִתְחִיל, מֵאוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת
 שְׁנֵשְׂאָרוֹ בְּרָא שׁוֹנָה. אָדָם מִתְחִיל בְּאֵלֶּף
 וּמִסִּים בְּמִ"ם. וְאַחַר שְׁסִים אֲלֵפָא בִּיתָא

עַל טוֹרָא דְסִינֵי. בֵּינוֹן דְקַיְימוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא
 דְסִינֵי, אֶתְכַנְיִשׁוּ אֶתְנוּן, וְאַסְתִּימוּ בְּהַפּוֹכָא דְאַלְפָּא
 בִּיתוֹת, וְנִפְקָאֵת אוֹרֵייתָא, כְּלִילָא בְּתַלְתִּין וּתְרִין
 שְׁבִילִין דְרָזָא דְחֻכְמָתָא עֵילָאָה, וְאַתְרְשִׁימַת
 אֶלְפָּא בִיתָא, בְּתַרְיִסְר תְּחוּמִין, תְּרִיסְר שְׁבַטִין.
 בַּר תְּרִין דְאַסְתַּלְקוּ מִנְחוֹן, וְאַיְנוּן ח"ט, דְלֹא
 אֶתְחַזּוּ בְּהוּ כְּלָל.

עַד דְאַעְלוּ לְאַרְעָא בְּשִׁירוֹתָא, וְהָוָה חָרַם בִּינֵיהוּ
 בְּחוּבָא דְעָכּוֹ, וּכְדִין אֶתְהַדְרוּ אֵינוּן תְּרִין
 אֶתְנוּן, דְהָווּ מִסְתַּלְקֵי מִנֵּיהוּ, וְאַיְנוּן מְכַרְזֵי וְאַמְרֵי
 חָטָא יִשְׂרָאֵל. וְאַלִּין אֶתְנוּן לֹא אֶסְתַּלְקוּ מִנֵּיהוּ, אַף
 עַל גַּב דְהָווּ בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, כְּכָל דְרָא וְדָרָא.

עַד דְאַתָּא שְׁלֹמָה, וּבְנָה בֵּי מְקַדְשָׁא, וְאַתֵּי־שְׁבוּ
 עַלְמִין, עֵילָא וְתַתָּא בְּדִיוֹקְנָא חָדָא. כְּדִין

 לשון הקודש

עד שנכנסו ישראל לארץ בתחלה, והיה חרם
 ביניהם בהטאו של עכן, ואז חזרו אותן
 שתי אותיות שהיו מסתלקות מהם, והם
 מכריזות ואומרות: חטא ישראל.
 והאותיות הללו לא הסתלקו מהם, אף
 על גב שהיו בארץ הקדושה בכל דור
 ודור.

עד שבא שלמה ובנה את בית המקדש

שעמדו ישראל על הר סיני. בין שעמדו
 ישראל על הר סיני, התכנסו האותיות,
 ונסתרו בהפוך האלפא ביתות, ויצאה
 התורה כלולה בשלשים ושנים שבילים
 של סוד החכמה העליונה, ונרשמה
 אלפא ביתא בשנים עשר תחומים, שנים
 עשר שבטים, פרט לשנים שהסתלקו
 מהם, והם ח"ט, שאין נראים בהם כלל.

אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶתְּוֹן כּוֹלְהוּ, וְאֵינִן תִּרְיִן אֶתְּוֹן דְּהוּ
רְשִׁימִין בִּינֵיהוּ לְבִישׁ, אֶתְהַפִּיכוּ לְטַב, אֶתְהַדְרוּ
טַח, דְּכַתִּיב (מ"א ה ה) וַיֵּשֶׁב יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל לְבִטָּח.

כּוֹלְהוּ אֶתְּוֹן הוּוּ שְׁלָמִין בִּינֵיהוּ בְּלֹא קַטְרוּגָא
כָּלֵל, וְאֶתְּוֹן דְּאֶלְפָא בֵּיתָא כּוֹלְהוּ, הוּוּ
שְׁלִימִי עֵילָא וְתַתָּא. אֶתְּוֹן עֵילָאִין הוּוּ שְׁלִימִין
לְעֵילָא. אֶתְּוֹן דְּקִיקוֹן הוּוּ שְׁלִימִין לְתַתָּא.

בְּשַׁעְתָּא דְּכְרוּבִים הוּוּ פְּרָסִי גְדַפֵּיהוּ מִתַּתָּא
לְעֵילָא, אֶתְּוֹן פְּרָחִין מִתַּתָּא לְעֵילָא,
וְאֶתְּוֹן מֵעֵילָא לְתַתָּא, וְעֵילָאִין אֵלִין בְּאֵלִין,
וְאֶתְכַלִּילוּ אֵלִין בְּאֵלִין, בְּנִשְׁקִין דְּרַחֲמִין.

בֵּינָן דְּאֶתְּוֹן מִתְחַבְּרָן, כָּל דְּרַגִּין תַּתָּאִין, וְדְרַגִּין
עֵילָאִין, וְעֵלְמִין כּוֹלְהוּ, מִתְחַבְּרָן בְּחֻדָּא,

לשון הקודש

הַדְּקוֹת הֵינּוּ שְׁלֵמוֹת לְמַטָּה.
בְּשַׁעַת שְׁהַכְּרוּבִים הֵינּוּ פּוֹרְסִים בְּנִפְיָהֶם
מִמַּטָּה לְמַעְלָה, אוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת מִמַּטָּה
לְמַעְלָה, וְאוֹתִיּוֹת מִמַּעְלָה לְמַטָּה,
וְנִכְנְסִים אֵלּוּ בְּאֵלּוּ, וְנִכְלָלִים אֵלּוּ בְּאֵלּוּ,
בְּנִשְׁקוֹת שְׁלֵ אֶהְבָּה.

בֵּינָן שְׁהֵאוֹתִיּוֹת מִתְחַבְּרוֹת, כָּל הַדְּרָגוֹת
הַתְּחַתּוֹנוֹת וְהַדְּרָגוֹת הָעֵלְיוֹנוֹת וְכָל
הָעוֹלָמוֹת מִתְחַבְּרִים יְחָד, וְנוֹשְׁקִים אֵלּוּ

וְהַתִּישְׁבוּ הָעוֹלָמוֹת מַעְלָה וּמַטָּה בְּדִיוֹקָן
אֶחָד, אִזּוּ הַתִּישְׁרוּ כָּל הָאוֹתִיּוֹת, וְאוֹתָנִן
שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵיוּ רְשׁוּמוֹת בִּינֵיהֶם
לְרַע, הַתְּהַפְּכוּ לְטוֹב, הַפְּכוּ לְטַח, שְׁכַתּוֹב
וַיֵּשֶׁב יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל לְבִטָּח.

בֵּינָן כָּל הָאוֹתִיּוֹת הֵינּוּ שְׁלֵמוֹת בְּלִי
מְרִיבָה כָּלֵל, וְכָל אוֹתִיּוֹת הָאֶלְפָא בֵּיתָא
הֵינּוּ שְׁלֵמוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. הָאוֹתִיּוֹת
הָעֵלְיוֹנוֹת הֵינּוּ שְׁלֵמוֹת לְמַעְלָה, וְהָאוֹתִיּוֹת

וְנִשְׁקֵי אֵלַיִן בְּאֵלַיִן, בְּנִשְׁקֵיךָ דְרַחֲמֶיךָ, עַד דְּהָיוּ
 בּוֹלְהוּ חֵד, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִידָא הוּא חֵד, בְּלֹא
 פִּירוּדָא בְּלָל.

כָּל נִשְׁקֵיךָ דְרַחֲמֶיךָ, לָאוּ אֵינּוּן אֶלְא לְמַחְוֵי בְּלָלָא
 חֲדָא, לְאֵתְּכַלְלָא דָּא בְּדָא בְּלֹא פִּירוּדָא. וּבְגִין
 כְּדֵן נִשְׁקֵיךָ אֵלַיִן בְּבוֹלָא, אֵינּוּן, לְמַחְוֵי בּוֹלָא חֵד
 בְּכַלְלָא חֲדָא, אֲתָוּן בְּאֲתָוּן, עַלְמִין בְּעַלְמִין, דְּרַגִּין
 בְּדְרַגִּין, אֲתָתָא בְּבַעֲלָהּ, לְמַחְוֵי בּוֹלָא חֵד.

פִּיהוּ, אֲמַאי פִּיהוּ, פִּיו מִיבְעֵי לִיה. אֶלְא
 לְאֵכְלָלָא תְרוּוִיחֵהוּ בְּחֲדָא. פִּיהוּ,
 לְאֵתְּחַזָּא דְהָא אִיהִי זְמִינִית לְגַבִּיחָהּ, בְּאֲתָתָא
 דְתַקִּינִית פּוּמָהּ, לְקַבְּלָהּ נִשְׁקֵיךָ מִבְּעַלָּהּ. בְּגִין כְּדֵן
 אֲתַחְזִי זְמִינֵהּ דְפּוּמָהּ.

פִּיהוּ, הָכָא אִית לְאֵסְתַּכְלָא, אִי תִימָא דְנִשְׁקֵיךָ
 אֵינּוּן לְעִילָא לְעִילָא בְּאֵין סוּף, בְּגִין דְאָמַר

 לשון הקודש

עם דְּרַגּוֹת, אִשָּׁה עִם בְּעַלָּהּ, לְהִיּוֹת הַכֵּל
 אֶחָד.

פִּיחֵהוּ, לְמָה פִּיחֵהוּ? הֲיָדָא צְרִידָא לְהִיּוֹת פִּיו!
 אֶלְא לְהַכְלִיל אֶת שְׁנֵיהֶם יַחַד. פִּיחֵהוּ,
 לְהַרְאוֹת שֶׁהֵיא הֲרֵי זְמִינָהּ אֵלַיִן, בְּאִשָּׁה
 שְׂמֵתְקִינָהּ פִּיהָ לְקַבֵּל נִשְׁקֵיךָ מִבְּעַלָּהּ,
 מִשּׁוּם כְּדֵן נִרְאִית הַזְּמִינּוֹת שֶׁל פִּיהָ.

פִּיחֵהוּ, כָּאֵן יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל, אִם תֹּאמַר

בְּאֵלוּ בְּנִשְׁקֵיךָ שֶׁל אֲהַבָּהּ, עַד שֶׁכֵּלֶם
 נִהְיִי לְאֶחָד, וְהַקּוֹדֶשׁ בְּרִידָא הוּא אֶחָד בְּלִי
 פִּירוּד בְּלָל.

כָּל נִשְׁקֵיךָ הָאֲהַבָּה אֵינּוּן אֶלְא לְהִיּוֹת
 בְּלָל אֶחָד, לְהַכְלִיל זֶה בְּזֶה בְּלִי פִּירוּד,
 וּמִשּׁוּם כְּדֵן הַנִּשְׁקֵיךָ הִלְלוּ בְּכָל הַן,
 לְהִיּוֹת הַכֵּל אֶחָד, בְּכָלֵל אֶחָד, אוֹתִיּוֹת
 עִם אוֹתִיּוֹת, עוֹלָמוֹת עִם עוֹלָמוֹת, דְּרַגּוֹת

בְּאוֹרַח סְתִים יִשְׁקֵנִי פִּיהוּ. וּלְבַתֵּר אֶהְדֵּר בְּאַתְנָלִיָּא
 דְּוִדִּיק. לָאוּ הָכִי, דְּהָא נְשִׁיקוֹן לָא תַלְיִין תַּמָּן
 לְעִילָא, אֶלְא אֶתְתָּא בְּבַעְלָהּ. אֶלְא עַד לָא
 אֶתְקָרִיבוּ דָּא בְּדָא, אָמַר בְּאוֹרַח סְתִים. פִּינָן
 דְּאֶתְקָרִיבוּ וְאֶתְנְשִׁיקוּ בְּדַבְּיָקוּ דְּרַחֲמֵינוּ דָּא בְּדָא,
 אִיהִי אָמְרָה בְּאַתְנָלִיָּא, דְּוִדִּיק, וְלָא כְּתִיב דְּוִדִּיו,
 דְּהָא פְּלִילָן פְּחָדָא בְּרַחֲמֵינוּ, בְּחַפְּזָא חָדָא, בְּלָא
 פִּירוּדָא כְּלָל.

כִּי טוֹבִים דְּדִיק מִיָּין, טוֹב לָאוּ אִיהוּ, אֶלְא
 מְסִטֵּר הָאֹר קַדְמָאָה, דְּכְתִיב (בראשית א ד) וַיֵּרָא
 אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. וְהִשְׁתָּא דְּאֶת
 בְּשָׁלִימוֹ, דְּאֶתְכְּלִיל יְמִינָא בְּשָׁמְאָלָא. טוֹבִים
 דְּוִדִּיק מִיָּין, דָּא יֵינָא דְּאוֹרֵיָּתָא, דְּאִיהוּ חֲדוּתָא,
 טוֹבִים מְסִטֵּרָא דְּשָׁמְאָלָא.

לשון הקודש

בְּחַפְּזָא אֶחָד, כְּלִי פִּירוּד כְּלָל.
 כִּי טוֹבִים דְּדִיק מִיָּין, הַטּוֹב אֵינּוּ אֶלְא
 מְצַד הָאֹר הָרָאשׁוֹן, שְׁכַתוֹב (בראשית א)
 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. וְכַאֵן
 שְׁהָאוֹת בְּשָׁלְמוֹת, שְׁנַכְלָל הַיָּמִין
 בְּשָׁמְאָל. טוֹבִים דְּדִיק מִיָּין – זֶהוּ יֵין
 הַתּוֹרָה, שְׁהוּא חֲדוּתָא, טוֹבִים מְצַד שְׁל
 הַשָּׁמְאָל.

שְׁהַנְשִׁיקוֹת הֵן לְמַעְלָה לְמַעְלָה בְּאֵין סוּף,
 מְשׁוּם שְׁאָמַר בְּדִרְךָ נִסְתַּר יִשְׁקֵנִי פִּיהוּ,
 וְאַחַר כֵּךְ בְּגִלּוֹי – דְּדִיק? לָא כֵּךְ, שְׁהֲרִי
 הַנְשִׁיקוֹת אֵינָן תְּלוּיוֹת שָׁם לְמַעְלָה, אֶלְא
 אִשָּׁה עִם בַּעְלָהּ, אֶלְא שְׁטָרַם הַתְּקַרְבּוּ זֶה
 עִם זֶה אָמַר בְּדִרְךָ נִסְתַּר. פִּינָן שְׁהַתְּקַרְבּוּ
 וְהַתְּנַשְׁקוּ בְּדַבְּקוֹת שְׁל אַהֲבָה זֶה עִם זֶה,
 הִיא אָמְרָה בְּגִלּוֹי דְּוִדִּיק, וְלָא כְּתוּב
 דְּוִדִּיו, שְׁהֲרִי כְּלוּלִים יַחַד בְּאַהֲבָה,